

Godišnja pretplata Din 30.—
za inozemstvo dvostruko

Adresa Uredništva i
Uprave: Šibenik, p. p. 17.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić

Oglasi po naročitoj tarifi

Zaboravljeni Ocean

Pacifik i Atlantik nisu ni naprstak prema tom zaboravljenom Oceanu. Geometri Ga ne mogu izmjeriti, ni matematičari izračunati. Jer tko će izmjeriti Neizmjernost i izračunati Beskonačnost?! — Pa ipak je zaboravljen!

Seljak se svaki dan sjeća krumpira i repe koju je bio u zemljino krilo; trgovac dnevno ispisuje račune, dugove i naručbe; kuharica od zore do sumraka misli na ognjište, tanjure i jelo. I seljak i trgovac i kuharica... svaki ima svoje misli. Svi su im trenuci i naponi ispunjeni s njima! Kako će onda naći vremena da umiju ruke, usprave se i zakruže visinama?

— Tako ostaje zaboravljen On — naš dobri Bog... Novinski avdonici obično raspravljaju o krizama. Čitamo o ekonomskoj, političkoj, umjetničkoj krizi... Zar nije onda pravo i umjesno, da se napišu dvije tri i o krizi misli i sjećanja na Boga?

Ceste nas vode kojekuda, samo ne k Bogu. Sjećamo se prošlosti, mislimo o sadašnjosti i sanjamo o budućnosti, a zaboravljamo Njega u kojem se, kao koštica u trešnji, skriva naša prošlost, sadašnjost i budućnost.

Bog nam je postao nešto sporedno; zapravo je ukras s kojim se kitimo u svečanim zgodama.

Još nekako razumijemo sina koji je pred dvadesetak godina preplovio ocean, iskrcao se negdje u Americi, i napokon zaboravio na ibrazdano majčino lice i vodnjikave oči koje za njim plaču. Shvaćamo kćer koja se udala, i, ploveći virovitom rijekom života, smetnula s uma rodni dom i u njemu dva blaga staračka srca.

Razumijemo sina i kćer... Ali tko će razumjeti čovjeka koji zaboravlja na Krug u kojem „živi, miče se i jest“?

Naši znanci i prijatelji su rastrešeni. Katkada im se dogodi, da traže predmet koji im je u ruci; pitaju za naočare koje su im na nosu. Ipak to traže samo nekolike trenutaka — i opet se snalaze i sjećaju. A mnoštva

zaboravljaju kroz dane i mjestice na Biće koje im je bliže od predmeta u ruci, od naočara na nosu. Bliže od njih samih!

Vidniji nam je hamak, koji se deset metara diže u visinu, od same Neizmjernosti! Ograničenost nas više zapanjuje od Beskonačnosti!

Zaboravljeni Ocean...

Opet: Za sve ne možemo reći, da Ga zaboravljaju. Još ih je priličan broj koji misle na Njega u žezi dana i u crnoj tišini noći. Sjećaju Ga se u jutarnjem osvit, kad se oslobađaju drijemeža, i večerom, kad zaklapaju utrućene vjeđe. Misle i sjećaju se... Ali te misli su zaplašene i ta sjećanja nemirna. Bog u njihovim mislima i sjećanjima nije Bog Matejevog, ni Markovog, ni Lukinog, ni Ivanovog Evanđelja nego Bog Starog Zavjeta: okružen munjama i gromovima. Samo začas Ga pogledaju, jer se boje sjevanja iz njegovih očiju i težine njegove ruke. Bog im je policaj i žandar, koji je veseo kad ulovi djecu na tuđim kruškama.

Neki Ga zaboravljaju, a drugi pravo re pojmuju. A to je opet zaborav njegovih svojstava i njegove biti! Ljubav je daleko od jednih i drugih.

— Ta ljubiti se može samo ono na što se misli i što se pravo pojmuje!

— U parku sam gledao čovjeka koji na dlanu brani ptice. Zafučka, ispruži dlan s prosom i s krušnim mrvicama: slijetaju vrapci, zebe i češljugeri. Na dlan mu slijetaju i zoblju proso i mrvice!

Zašto ne bismo i mi bili malene, pitome ptice na toplom Božjem dlanu? On zove i čeka... Samo sletjeti, i zobati bez straha od groma i bijeskal! Bez nemira i drhtanja! — To je jedini pravilni odučaj između Oca i njegove djece. Jer budimo svijesni: Više nismo robovi ni kmetovi; djeca smo koja željno iščekuju Očev dolazak, čeznu za danom, kad će Ga razdragani moći poljubiti, zagrliti i sjesti mu u meko, široko krilo.

Čudimo se velikim učenjačkim glavama: Edisonu, Marconi u, Tesli. Zadržani smo nad umjetničkim djelima: Rabensa, Rodina i Meštovića. Ta kako i ne čemo! Ali znajmo: Najdublja je znanost poznavati Boga i najveća umjetnost: ljubiti Ga! Zato i imamo razum i srce.

Maleni smo, žalosni i siromašni, ali još uvijek nam preostaje širina i dubljina, veličina i bogatstvo: Zaboravljenog Oceana.

lg

Pitanje konkordata između Jugoslavije i Vatikana

Neki Hr. u šibenskoj „Narodnoj Tribuni“ od 27 pr. mj. pod ovim naslovom piše o pitanju koje ne pozna. Kaže, da „Konkordat između Njemačke i Vatikana znači poraz Vatikanske politike“. Svaki će koji imalo pozna Prusku i protestanski intolerantni duh, morati priznati: ovaj je konkordat za katol. Crkvu veliki dobitak! Od Bismarcka pa do danas Pruska nije učinila toliko ustupaka pred Crkvom, kao što je učinila ovim konkordatom. Prihvatila je sve osnovne točke, koje sv. Stolice zahtjeva kod sklapanja konkordata u pogledu vjerske obuke, odgoja mladeži i t. d.

Hr. je uvjerenja „da se svećenici ne smiju mješati u politiku“. Svakako je poželjno da se svećenici ne mješaju u stranačarsku politiku, jer je ta često sionim nepoštenja, trgovina značajem i plod ličnih ambicija. Ali zašto bi se moralo u demokratskim državama, u kojima su svi građani jednaki, zabraniti svećenicima da se bave politikom na obranu socijalne pravice, dobra svog naroda i svoje države? Nu kada politika zadire u pitanja vjere, čudorednosti i u socijalnim pitanjima; kad nastoji laicizirati javni život, isključiti Crkvu iz odgoja mladeži, profanirati ženidbeni vez, u-

vesti rastavu i t. d. *tada je dužnost svećenika baviti se politikom*, da istim oružjem brani Crkvena prava u javnom životu.

Hr. piše, da po konkordatu u Njemačkoj „svećenici ne smiju više biti članovi političkih stranaka“. Pisac bi morao znati da su stranke u Njemačkoj ukinute, a po tome svećenici ne mogu biti članovi stranaka koje uopće ne postoje.

U čl. 32 konkordata čitamo „Radi posebnih prilika u Njemačkoj i obzirom na garancije, što ih sadržaje ovaj konkordat, da će se u zakonodavstvu štiti prava i slobodine Katoličke Crkve u Reichu i u njegovim zemljama, Sveta će Stolica izdati odredbe, kojima će svećenicima i redovnicima za braniti pripadanjem političkim strankama i rad u korist istih“. Ovdje ne dakle naglašava, *nešto što je vrlo važno*: 1) Očeno se smatra, da se svećenici — kao i ostali građani — mogu baviti političkim radom; 2) da Crkva smatra za nezgodno da svećenici u sadašnjem času sudjeluju u političkom radu u Njemačkoj.

Dobro piše Hr.: „Jugoslavija trebala bi također da sklopi sličan ugovor sa Vatikanom. Vrijeme bi bilo da naše vođe ozbiljno shvate potrebu konkordata sa Vatikanom...“ Ali Hr. ne pozna prava katoličke Crkve u

odgoju mladeži, kad piše: „Tim ugovorom omogućilo bi se: svjetovnjacima t. j. političarima preustilo bi se potpuno vodstvo u... odgoju naše mladeži...“ Jedna mladež u rukama političara! Neka politika i političari budu daleko od omladine! Zato i mi vruće želimo konkordat *sličan* Njemačkom, jer je po njemu: vjeronauk obvezatan predmet u osnovnim, stručnim, srednjim i višim školama (čl. 21) Država će štiti sadašnje i podupirati *podizanje novih katol. škola* (čl. 23) u kojima će poučavati *samo katol. učitelji* koji pružaju garanciju da će *udovoljiti posebnim zahtjevima katol. vjerske škole*. Moraju se *osnovati posebne škole za odgoj katol. učitelja* (čl. 24) Redovnici mogu osnivati privatne škole, koje će imati *sve povlastice državnih škola* (čl. 25) U njemačkoj vojsci bit će uzkonjeno dušobrižništvo za oficire, vojnike i činovnike katol. vjere i za članove njihove obitelji. Sveta Stolica imenuje vojničkog biskupa (čl. 27). Garantirana je sloboda katoličkim organizacijama s vjerskim, kulturnim, dobrotvornim, socijalnim ili staleškim ciljevima, a zajamčene su i vjerske dužnosti i odgoj u omladinskim i sportskim društvima koja su pod pokroviteljstvom Reicha (čl. 31)

Svoj protukršćanski mentalitet Hr.

Život protiv života

Država ne može ostati indiferentna prema zločinačkoj propagandi malthuzijanaca i pristaša pobačaja, jer je jedna od glavnih dužnosti države, da štiti život svojih građana: djece kao i odraslih. Još više bi morala štiti dječji život, jer su djeca slabija i nesposobnija za obranu, i jer im prijeli veća pogibelj. Zato naš *krivični zakonik* određuje: „Ko javno ili putem štampe objavljuje oglas kojim prikriveno ili otvoreno nudi, javno hvali izvesna sredstva ili oruđe za pobačaj ploda, ili nudi svoje ili tuđe usluge za to, kazniće se strogim zatvorom do godinu dana“.

Katolička Crkva u namjeri da bude što sigurnije malo biće u materinskoj utrobi, koje nije kadro da se samo brani, *kaznjava* pobačaj izopćenjem. Dakle kaznjava teže nego li ubojstvo odraslog čovjeka, jer taj zločin ne kaznjava izopćenjem. Kanon 2350 § 1 Crkvenog kodeksa određuje: „Oni koji

sudjeluju u pobačaja, ne isključujući majku, padaju po dovršenom činu, u izopćenja *laetae sententiae*, rezervirano Biskupu...“ U slučajevima, kad je čovjek dužnost, da ne stvara novi život, jedino je sredstvo, koje odgovara zahtjevima znanosti i morala, časovito ili apsolutno suzdržanje. *Ljubav zbog toga ništa ne gubi, jer odreka traži velikodušnost koja je jednaka ljubavi*. Stoga nijedan razlog nikada ne može opravdati malthuzijanizam. *Grljeh ostaje uvijek grljeh, a to je posljedna riječ za katolika*.

Iza svega ovoga što sam rekao, još se jasnije vidi, da je bijela kuga, sa sprječavanjem začeca ili ubijanjem nevine dječice, *gadan grljeh*. Ona profanira veličinu i svetost sakramenata ženidbe, koju je osnovao Isus da posveti klicu života. Radi kukavne proračunske sebičnosti, koja se raznim frazama nastoji sakriti i opravdati, otac i majka krše najsvetije dužnosti braka, te u intimnosti bračnog života, *krimi-*

pokazuje na svršetku kad veli: „Tim načinom ograničilo bi se — indirektno uplitanje Vatikana i bližaje mu okolice u poslove naše države, što je glavnim uzrokom raznih sporova i nezadovoljstva među našim narodom“. Vatikansko ili crkveno uplitanje se sastoji u tome što traži da se vjeri da ono dolično mjesto koje joj pripada u javnom životu a osobito u uzgoju mladeži. Jer na svijetu smo zato da poznavajući, ljubeći i služeći Boga, jedinom dođemo k Njemu! Upravo je odalečenje Vatikana i bližnje mu okolice od poslova naše države (t. j. laicizacija države) pravi uzrok sporova i nezadovoljstva.

Joje

Katolici, budite članovi katol. organizacija!

Prigodom 250-godišnjice oslobođenja Beča od Turaka

Cijela Austrija je slavila Katolički dan, kojemu je prisustvovao i Papin izaslanik, mletački patrijarh La Fontain. U proslavi je uzela učešća i vlada sa predsjednikom republike g. Miklasom. Ovom zgodom je Ministar vojske izdao naredenje, da se u sve vojarnje postavi križ, a na vojničke zastave da se pričvrsti vrpca sa slikom Majke Božje.

nalnim djelima uništavaju u sebi sve plemenite osjećaje i ljudsko dostojanstvo.

Praksa nas uvjerava da je sprječavanje oplođenja prvi korak do većih zločina protiv ljudskom životu. Koliko ih je koji se danas zgražaju nad nekim zločinom, a sutra će mirnom savješću ubiti svoje čedo. Još će *mollti* liječnika ili babicu, da ga ubije i odstrani iz njene utrobe! Kako su nisko pale mnoge naše žene i muževi, kad su došli do toga da ubijaju vlastitu djecu, tražeći i plaćajući onu ruku koja će uništiti plod njihove ljubavi. Nisko sme pali, kad mogu od ovog zločinačkog zanata živjeti neki ljudi i žene skoro u svim većim gradovima našega naroda. K njima dolaze i iz daljih krajeva! I to se sve mirno trpi! Znak je, da se je to društvo odalečilo od Krista i Njegovih svetih zakona.

Tako se zbog ovog *gdnog grljeha* naše hrvatske inteligencije,

Godišnja pretplata Din 30.—
Za inozemstvo dvostruko

Adresa Uredništva i
Uprave: Šibenik, p. p. 17.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić

Oglasi po naročtoj tarifi

Zaboravljeni Ocean

Pacifik i Atlantik nisu ni naprstak prema tom zaboravljenom Oceanu. Geometrija Ga ne mogu izmjeriti, ni matematičari izračunati. Jer tko će izmjeriti Neizmjernost i izračunati Beskonačnost? — Pa ipak je zaboravljen!

Seljak se svaki dan sjeća krumpira i repe koju je bacio u zemljino krilo; trgovac dnevno ispisuje račune, dugove i naručbe; kuharica od zore do sumraka misli na ognjište, tanjure i jelo. I seljak i trgovac i kuharica... svaki ima svoje misli. Svi su im trenuci i napori ispunjeni s njima! Kako će onda naći vremena da umiju ruke, usprave se i zakruže visinama?

— Tako ostaje zaboravljen On — naš dobri Bog... Novinski uvodnici obično raspravljaju o krizama. Čitamo o ekonomskoj, političkoj, umjetničkoj krizi... Zar nije onda pravo i umjesno, da se napišu dvije tri i o krizi misli i sjećanja na Boga?

Ceste nas vode kojekuda, samo ne k Bogu. Sjećamo se prošlosti, mislimo o sadašnjosti i sanjamo o budućnosti, a zaboravljamo Njega u kojem se, kao koštica u trešnji, skriva naša prošlost, sadašnjost i budućnost.

Bog nam postao nešto je sporedno; zapravo je ukras s kojim se kitimo u svečanim zgodama.

Još nekako razumijemo sina koji je pred dvadesetak godina preplovio ocean, iskrcao se negdje u Americi, i napokon zaboravio na ibrazdano majčino lice i vodnjikave oči koje za njim plaču. Shvaćamo kćer koja se udala, i, ploveći vjovitom rijekom života, raznežula s uma rodni dom i u njemu dva blaga staračka srca.

Razumijemo sina i kćer... Ali tko će razumjeti čovjeka koji zaboravlja na Krug u kojem „živi, miče se i jest“?

Naši znanci i prijatelji su rastrešeni. Katkada im se dogodi, da traže predmet koji im je u ruci; pitaju za naočare koje su im na nosu. Ipak to traje samo nekoliko trenutaka — i opet se snalaze i sjećaju. A mnoštva

zaboravljaju kroz dane i mjesice na Biće koje im je bliže od predmeta u ruci, od naočara na nosu. Bliže od njih samih!

Vidniji nam je hamak koji se deset metara diže u visinu od same Neizmjernosti! Ograničenost nas više zapanjuje od Beskonačnosti!

Zaboravljeni Ocean...

Opet: Za sve ne možemo reći, da Ga zaboravljaju. Još ih je priličan broj koji misle na Njega u žezi dana i u taši crnoj tišini noći. Sjećaju Ga se u jutarnjem osvit, kad se oslobađaju drijemeža, i večerom, kad zaklapaju utruđene vjede. Misle i sjećaju se... Ali te misli su zaplašene i ta sjećanja nemirna. Bog u njihovim mislima i sjećanjima nije Bog Matejevog, ni Markovog, ni Lukinog, ni Ivanovog Evanđelja nego Bog Starog Zavjeta: okružen munjama i gromovima. Samo začas Ga pogledaju, jer se boje sijevanja iz njegovih očiju i težine njegove ruke. Bog im je policaj i žandar, koji je veseo kad ulovi djecu na tuđim kruškama.

Neki Ga zaboravljaju, a drugi pravo ga pojmju. A to je opet zaborav njegovih svojstava i njegove biti! Ljubav je daleko od jednih i drugih.

Pitanje konkordata između Jugoslavije i Vatikana

Neki Hr. u šibenskoj „Narodnoj Tribuni“ od 27. pr. mj. pod ovim naslovom piše o pitanju koje ne pozna. Kaže, da „Konkordat između Njemačke i Vatikana znači poraz Vatikanske politike“. Svaki će koji imalo pozna Prusku i protestanski intolerantni duh, morati priznati: ovaj je konkordat za katol. Crkvu veliki dobitak! Od Bismarcka pa do danas Pruska nije učinila toliko ustupaka pred Crkvom, kao što je učinila ovim konkordatom. Prihvatila je sve osnovne točke, koje sv. Stolca zahtjeva kod sklapanja konkordata u pogledu vjerske obuke, odgoja mladeži i t. d.

— Ta ljubiti se može samo ono na što se misli i što se pravo pojmuje!

— U parku sam gledao čovjeka koji na dlanu brani ptice. Zafučka, ispruži dlan s prosom i s krušnim mrvicama; slijetaju vrapci, zebe i češljugari. Na dlanu mu slijetaju i zoblju proso i mrvice!

Zašto ne bismo i mi bili malene, pitome ptice na toplom Božjem dlanu? On zove i čeka... Samo sletjeti, i zobati bez straha od groma i bljeskal! Bez nemira i drhtanja! — To je jedini pravilan odnos između Oca i njegove djece. Jer budimo svijesni: Više nismo robovi ni kmetovi; djeca smo koja željno iščekuju Očev dolazak, čeznu za danom, kad će Ga razdragani moći poljubiti, zagrliti i sjesti mu u meko, široko krilo.

Čudimo se velikim učenjačkim glavama: Edisonu, Marconi-u, Tesli. Zavidljivi smo nad umjetničkim djelima: Rabensa, Rodina i Meštrovića. Tako i ne čemo! Ali znajmo: Najdublja je znanost poznavati Boga i najveća umjetnost: ljubiti Ga! Zato i imamo razum i srce.

Maleni smo, žalosni i siromašni, ali još uvijek nam preostaje širina i dubljina, veličina i bogatstvo: Zaboravljenog Oceana.

lg

vesti rastavu i t. d. tada je dužnost svećenika baviti se politikom, da istim oružjem brani Crkvena prava u javnom životu.

Hr. piše, da po konkordatu u Njemačkoj „svećenici ne smiju više biti članovi političkih stranaka“. Pisac bi morao znati da su stranke u Njemačkoj ukinute, a po tome svećenici ne mogu biti članovi stranaka koje uopće ne postoje.

U čl. 32 konkordata čitamo „Radi posebnih prilika u Njemačkoj i obzirom na garancije, što ih sadržaje ovaj konkordat, da će se u zakonodavstvu štiti prava i slobodine Katoličke Crkve u Reichu i u njegovim zemljama, Sveta će Stolica izdati odredbe, kojima će svećenicima i redovnicima za braniti pripadanjem političkim strankama i rad u korist istih“. Ovdje se dakle naglašava, nešto što je vrlo važno: 1) Općenito se smatra, da se svećenici — kao i ostali građani — mogu baviti političkim radom; 2) da Crkva smatra za nezgodno da svećenici u sadašnjem času sudjeluju u političkom radu u Njemačkoj.

Dobro piše Hr.: „Jugoslavija trebala bi također da sklopi sličan ugovor sa Vatikanom. Vrijeme bi bilo da naše vođe ozbiljno shvate potrebu konkordata sa Vatikanom...“ Ali Hr. ne pozna prava katoličke Crkve u

odgoju mladeži, kad piše: „Tim bogovorom omogućilo bi se: svjetovnjacima t. j. političarima prepuštalo bi se potpuno vodstvo u... odgoju naše mladeži...“ Jedna mladež u rukama političara! Neka politika i političari budu daleko od omladine! Zato i mi vruće želimo konkordat sličan Njemačkom, jer je po njemu: vjeronauk obvezatan predmet u osnovnim, stručnim, srednjim i višim školama (čl. 21) Država će štiti sadašnje i podupirati podznanje novih katol. škola (čl. 23) u kojima će poučavati samo katol. učitelji koji pružaju garanciju da će udovoljiti posebnim zahtjevima katol. vjerske škole. Moraju se osnovati posebne škole za odgoj katol. učitelja (čl. 24) Redovnici mogu osnivati privatne škole, koje će imati sve povlastice državnih škola (čl. 25) U njemačkoj vojsci biti će uzakonjeno dušobrižništvo za oficire, vojnike i činovnike katol. vjere i za članove njihove obitelji. Sveta Stolica imenuje vojničkog biskupa (čl. 27). Garantirana je sloboda katoličkim organizacijama s vjerskim, kulturnim, dobrotvornim, socijalnim ili staleškim ciljevima, a zajamčene su i vjerske dužnosti i odgoj u omladinskim i sportskim društvima koja su pod pokroviteljstvom Reicha (čl. 31)

Svoj protukršćanski mentalitet Hr.

pokazuje na svršetku kad veli: „Tim načinom ograničilo bi se — indirektno uplitanje Vatikana i bližnje mu okolice u poslove naše države, što je glavnim uzrokom raznih sporova i nezadovoljstva među našim narodom“. Vatikansko ili crkveno uplitanje se sastoji u tome što traži da se vjeri dade ono dolično mjesto koje joj pripada u javnom životu a osobito u odgoju mladeži. Jer na svijetu smo zato da poznavajući, ljubeći i služeći Boga, jednom dođemo k Njemu! Upravo je odalečenje Vatikana i bližnje mu okolice od poslova naše države (t. j. legitimizacija države) pravi uzrok sporova i nezadovoljstva. Ta znamo da se radije izvršuju želje masonskih loža, nego li upute sv. Stolice i našeg episkopata!

Jože

Prigodom 250-godišnjice oslobodjenja Beča od Turaka

Cijela Austrija je slavila Katolički dan, kojemu je prisustvovao i Papin izaslanik, mletački patrijarh La Fontain. U proslavi je uzela učešća i vlada sa predsjednikom republike g. Miklasom. Ovom zgodom je Ministar vojske izdao naredbe, da se u sve vojne postave križ, a na vojničke zastave da se pričvrsti vrpca sa slikom Majke Božje.

Život protiv života

Država ne može ostati indiferentna prema zločinačkoj propagandi malthuzijanaca i pristaša pobačaja, jer je jedna od glavnih dužnosti države, da štiti život svojih građana: djece kao i odraslih. Još više bi morala štiti dječji život, jer su djeca slabija i nesposobnija za obranu, i jer im prijete veća pogibelj. Zato naš krvavi zakonik određuje: „Ko javno ili putem štampe objavljuje oglas kojim prikriveno ili otvoreno nudi, javno hvati izvesna sredstva ili oruđe za pobačaj ploda, ili nudi svoje ili tuđe usluge za to, kazniće se strogim zatvorom do godinu dana“.

Katolička Crkva u namjeri da bude što sigurnije malo biće u materinskoj utrobi, koje nije kadro da se samo brani, kažnjava pobačaj izopćenjem. Dakle kažnjava teže nego li ubojstvo odraslog čovjeka, jer taj zločin ne kažnjava izopćenjem. Kanon 2350 § 1 Crkvenog kodeksa određuje: „Oni koji

sudjeluju u pobačaja, ne isključujući majku, padaju po dovršenom činu, u izopćenja latae sententiae, rezervirano Biskupu...“ U slučajevima, kad je čovjek dužnost, da ne stvara novi život, jedino je sredstvo, koje odgovara zahtjevima znanosti i morala, časovito ili apsolutno suzdržanje. Ljubav zbog toga ništa ne gubi, jer odreka traži velikodušnost koja je jednaka ljubavi. Stoga nijedan razlog nikada ne može opravdati malthuzijanizam. Grljeh ostaje uvijek grljeh, a to je posljedna riječ za katolika.

Iza svega ovoga što sam rekao, još se jasnije vidi, da je bijela kuga, sa sprječavanjem začeta ili ubijanjem nevine dječice, gadan grljeh. Ona profanira veličinu i svetost sakramenata ženidbe, koju je osnovao Isus da posveti klicu života. Radi kukavne proračunske sebičnosti, koja se raznim frazama nastoji sakriti i opravdati, otac i majka krše najsvetije dužnosti braka, te u intimnosti bračnog života, krimi-

nalnim djelima uništavaju u sebi sve plemenite osjećaje i ljudsko dostojanstvo.

Praksa nas uvjerava da je sprječavanje oplodjenja prvi korak do većih zločina protiv ljudskom životu. Koliko ih je koji se danas zgražaju nad nekim zločinom, a sutra će mirnom savješću ubiti svoje čedo. Još će moliti liječnika ili babicu, da ga ubije i odstrani iz njene utrobe! Kako su nisko pale mnoge naše žene i muževi, kad su došli do toga da ubijaju vlastitu djecu, tražeći i plaćajući onu ruku koja će uništiti plod njihove ljubavi. Nisko smo pali, kad mogu od ovog zločinačkog zanata živjeti neki ljudi i žene skoro u svim većim gradovima našega naroda. K njima dolaze i iz daljih krajeva! I to se sve mirno trpi! Znak je, da se je to društvo odalečilo od Krista i Njegovih svetih zakona.

Tako se zbog ovog gadnog grljeha naše hrvatske inteligencije,

† Krsto Krstić

Učitelj Krsto Krstić preminuo je 20./10. u Zagrebu. Njegovo ispačeno tijelo počiva na Mirogoju. Neumoljiva smrt pokosila je još jednog uzornog katolika, dobrog rodoljuba vrijednog učitelja, čestitog muža i poštenog oca.

Arbanas rodom, no po krvi i osjećaju Hrvat, dizao je, već kao đak, visoko hrvatski barjak i s njim u ruci krčio put svijesti i narodnoj slobodi. Bio je blag, ali, i odvažan borac za svoje narodne i vjerske svetinje.

Još u mladosti poznavao je, dobri Krsto, diamantni karakter don Iva Prodana i postao saradnik njegove „Hrvatske Krune“. Prodan mu je bio uzor i kao katolik. Krsto se ne stidi svojih katoličkih načela, već bezobzirno vrši sve katoličke dužnosti. Dnevno prisustvuje sv. Misi, često prima sv. pričest i prisustvuje vjerskim obredima. Sa svećenikom je uvijek u najboljim odnosima te složno rade na procvat mjesta u kojemu služe. Eno ga na Lunu, gdje uz svoju učiteljsku službu upućuje onaj dobri narod: kako će obrađivati zemlju, gojiti voćke i timariti stoku. Narod ga ne će tako brzo zaboraviti! Pred par godina dođe k njemu jedan vojnika, rodom iz Luna, i

upita me za Krstića. Kako ga ti poznaj? Upitam ga a on: „Otac mi je mnogo o njem govorio; bio mu je učitelj pa mu je preporučio da ga posjetim i pozdravim. Svi ga kod nas spominju i mole za nj Boga“. Prođete li Ugljanom, Kukljicom, Otokom, Sinjem, zastavljaju vas i pitaju za učitelja Krstića. Pa kako i nebi! Svojim znanjem, i neumornim radom svakomu je omilio, svakoga odužio. Radi na prosvjetnom polju, vodi zadruge, izbavlja narod iz bijede — iz libvarskih pandža.

Ko ga u Šibeniku nije poznao? Ta od 1921, kad je po rapskom ugovoru Zadar s Arbanasima bio otrgnut od narodnog tijela, služi Krsto u Šibeniku. Neumorno radi, u školi i izvan nje. Istrošen je: srce mu počelo klonuti. Drugovi ga svjetuju neka pita bolesnički dopust, ali on napred radi govoreći: „Ja uživam u školi, teško mi je bez djece“. Njegovi su učenici uživali, kad bi im onako lijepo i živo pripovijedao kako je to on, naš Krsto, znao. Što da se reče o Krsti kao ocu i mužu? Nema riječi kojima bi se to moglo opisati, kao što nije bilo napa, koje on nebi bio svladao da pomože i obezbijedi svoju obitelj.

Pišnaci iz Zagreba jednom svom prijatelju, govoreći o djeci kaže: „A upisati se moraju, jer ja nebih preživio, kad bi mi djeca morala zbog ne

koliko stotina dinara prekinuti nauke“.

Mili Krsto! kad si ovo pisao, sigurno nijesi mislio da je tako blizu kraj tvojim patnjama, da ćeš tako brzo ostaviti svoju dječicu, svoju ljubeznu drugaricu, svoje drugove i prijatelje. Kao što si pisao, prepuna je bila čaša, pa je Svevišnji htio da te riješi patnja: pozvao Te je da primiš plaću u lijepom raju. Tvoja dječica, ponos tvoj, tvoji drugovi i prijatelji jvš bi te trebali, ali ti nas ostavi. Ne nijesi nas ostavio! I ako te ne vidimo tjelesnim očima, ti si s nama, ti bdiješ nad svojom dječicom i Svemogućiće dati da budu dostojni tebe, patnikamučenika. Krsto, duša ti se zaja zauživala!

Kolega

Odgovor prof. Babiću iz Siska

Na kongresu jugoslav. prof. dr štva u Zagrebu predlagao je prof. Babić da se u srednjim školama, — čini se i iz svih škola — izbaci vjeronauk. Pravoslavni svećenik Bogičević ovako mu je odgovorio:

„Nije ovo prvput, da se na profesorskim skupštinama ustaje protiv nezastićene nauke o vjeri; ona zauzima najskromnije mjesto u rasporedu sati srednjih škola.“

Borba neke gospode profesora, da se nauka o vjeri, koja je glavni činilac u odgoju, izbaci iz srednje škole,

a i nižeg puka, presušuju vrela fizičkog života i pada čudoređe i idealizam. A to je ono što narode jača i diže! Supruzi koji su se podali ovoj opasnosti, obično su nesretni, jer ih Božja kazna stizava već i na ovom svijetu.

Spomenuo sam fizička zla i bolesti s kojima priroda kažnjava prekršitelje svojih zakona. Ali taj grijeh vodi obično i do nesloge, nemira, preljube i rastave braka. Ljudski zakoni su nemoćni, da spriječe i izlječe bijelu kugu, jer se ova drama odigrava u tišini bračne sobe i u skrovištu savjesti. Zato jedini glas koji može doprijeti do njih riječ je svećenika u ispovijedi i na propovijedaonici koja oživljuje ljubav i strah Božji. Neka se obitelji povrate vjeru i Bogu, i ovo će pitanje biti riješeno. Božje kazne se ispunjuju i na ovom svijetu. Često puta radi tog zločina izgubi muž ženu koju upravo obožava. Tako ta zvjer-majka izgubi svoj tjelesni život, jer ga je oduzela svomu

djetetu. Muž radi svoje putene sebičnosti izgubi suprugu, koju je ipak volio i u koju je bio postavio sve nade i sreću a duša? O njoj mnogi ne vode računa. Stidljivost zatvara usta mnogim ovakvim ženama, i umiru bez ispovijedi... .

Pravedna kazna Božja se nerijetko obistinila tako, da smrtna kosa najradije prekida život djetetu ovih grijешnih roditelja. Luda je nada, da se mogu nekažnjeno kršiti Božji i prirodni zakoni.

Tko hoće biti odani sin Crkve mora se pokoravati njezinim zapovijedima. Ako prilike zahtijevaju da se sa ženom postupa kao sa sestrom, a ti onda i živi tako. Zato tvoja ljubav prema njoj ne smije biti manja. Ali budi razborit i odaleči sva ona uzbuđenja, kojima bi ti se bilo kasnije teško oduprijeti. Jakost i sredstva dat će ti Bog.

Dotakao sam se danas ovog teškog i delikatnog pitanja, koje nije

indiferentno ni za naš grad. Neka Vas Božja milost očuva od ovog zla. Svim silama, zajedno s katol. Crkvom, pobijajte krive pojmove o bračnom životu. Neka se čuje vaša muževna riječ u obrani vjere, čudoređa¹⁾, zdravlja, svetosti i prave sreće obitelji, pa i ljubavi prema svom hrvatskom narodu²⁾, jer je *bijela kuga* neprijateljica narodnog i vjerskog dobra. Živimo za dušu, uvjerimo sebe i druge, da je zemaljski život samo put u vječnost koja nas čeka prema našim djelima.

¹⁾ Danas mnogi zagovaraju seksualnu poduku mladeži, da je se, tobože, spasi od nekih pogibelji. Ova poduka, pogotovo ako je zajednička, uvijek je više štetna nego li korisna. Nije mnogo, da je u Njemačkoj od 750 ilcejka stotina „očekivala dijete“, a 45%, premda su im bila poznata preservativna sredstva, borovale je na veneričnim bolestima. Ne cvatu čudoredne ruže ni na univerzi ni po našim srednjim školama, pogotovo u onima koje su mješovite.

(Svršetak.)

Pošaljite pretplatu!

nije na svome mjestu. Danas, kada grubi materijalizam ubija u nama onaj plemeniti dio ljudskog bića i stvara od čovjeka krvožednu bezosjećajnu bestiju, baš je najpotrebnije, da se u srednjoj školi kod naše omladine u što većoj mjeri razvije religijski osjećaj. Nauka o vjeri stvara nas svakim danom bolje i vodi nas do savršenstva — do sličice i obličja Božjeg. Zar neko može prigovoriti tome, što naša nauka o vjeri, ljubavi i nadi hoće od malihana da stvori savršenstvo Božanskog ideala.

Smisao života u ovoj „dolini plača“ jedino nam može pokazati Sveto E-vanđelje. Crna misao o samoubijstvu, koja se sada tako često javlja kod naše omladine, jedino se može iz duše iščupati istinskom vjerom. Ako ugasi-mo i posljednji plamčak vjere u srcu djeteta, onda smo šrom otvorili vrata svima porocima, onda smo obezdušili naša omladinu. Kome su potrebni duševni bogalji?

Konkordati

Dne 7. VII. o. g. zaključen je i potpisan ugovor — konkordat između sv. Stolice i njemačke države, u kojem se Crkvi dozvoljava potpuna sloboda katoličkih prosvjetno-odgojnih društava. Još i više: dozvoljava se potpuna sloboda i posve profesionalnim kat. u-druženjima, uz uslov, da se klone svake politike, što Crkva i sama traži od kat. društava. — Tako je isto na duhovski ponedjeljak o. g. sklopljen konkordat među sv. Stolicom i Austri-jom Tako rade mudri državnici. Mje-sto da pokašavaju stvoriti neku dr-žavnu crkvu i državnu vjeru, oni se pomiruju s Crkvom, jer znadu da Crkva i njezini vjernici nisu nikada za-preka opravdanim nacionalnim težnja-ma, već da će dobri katolici, ako im se dopusti sloboda rada, biti najbolji državljani. Sada će se Austrija urediti korporativno po načelima papine en-ciklike „Quadragesimo Anno“.

Obskrbite svoje dijete za početak škol-ske godne sa dobrom jakom i jeftinom

„PEKO“ cipelom

Svako dijete dobije mali poklon.

ŠIBENIK

SPLIT

Kralja Tomislava

Marulićeva 7.

Iz katoličkoga Šibenika

URSS je povukao svoju listu, crvenu, jer se je desetak njihovih kandidata zadnji čas povuklo sa liste. Tako ostaju samo dvije liste: **modra i bijela. Radnici(ce)! glasujte svi za modru listu.**

NA BLAGDAN KRISTA KRALJA bio je ujutro svečani pontifikal, a uvečer pontifikal blagoslov s homilijom u katedrali sv. Jakova. Preuzv. biskup dr Mileta je u svojoj homiliji prikazao, kako treba da višimo sve zakone Krista Kralja. — U crkvi sv. Domi-nika katoličke su organizacije imale zajedničku sv. Misu i propovijed o „Katol. Akciji“. Poslije podne je održan svešani sastanak u „Kat. Domu“.

NA MRTVI DAN je preuzv. biskup održao pontifikal s odrješenjem u bazilici sv. Jakova. U srijedu na groblju, u crkvi sv. Ane pontifikalne zadušnice za sve šibenske pokojnike, dok u petak su bile zadušnice u katedrali za pokojne biskupe, kanonike i svećenike stolne crkve.

SVETKOVINA SV. MARTINA. U subotu 11 o. mj. slavi Crkva god sv. Martina. Kako je kapela našeg sje-meništa posvećena tomu svecu, biće u njoj u petak navečer večernjice, a na sam god, rano ujutro, pjevane lek-cije i sv. Misa. Poslije podne blago-slov sa Presvetim.

DVADES ETIPETGODIŠNJICA MISNIŠTVA O. Pavla Silova, župnika u Varošu. Na 1. XI. O. Pavao proslavio je svoju dvadeset i pet godiš-njicu tiho, u krugu svoje rodbine i redovničke braće, u crkvi sv. Lovre. Pjevao je sv. Misu u 9 sati na kojoj je asistirao Mnogopošt. o. Provincial Cikojević. Sv. Misu je prikazao na istom oltaru gdje i prv. Tom prigodom je mješoviti zbor *Gospa od Ml-losti* otpjevao misu od dr Chlon-dowskoga. Brojnim čestitkama pridru-žuje se i uredništvo. Bilo na spas njegove duše i na korist povjerenog mu stada.

U REALNOJ GIMNAZIJI između knjiga koje su propisane za privatno-štivo đaka IV. razreda. nalazi se: *Ma-tavulj: Fra Brne Bakonja*, gadii pan-flet, u kojemu se pisac ruga i blati zaslužne katoličke franjevece. Zatim su propisani i V. *Hugo-a: Blijedni*, pre-vod francuskog romana „*Les Miséra-bles*“, djelo na *Indexu*, t. j. zabranjeno od Crkve još 20. VI. 1864. U tom djelu pisac postavlja najljepše osjećaje u duše najgorih ljudi, otpadaka dru-štva. Ta je knjiga socijal komunistička epopeja u prozi; Gorifikacije je osu-deog robijaša, pale djevojke i re-volucije: Roditelji, otvorite oči, i ne-mojte dozvoliti svojoj djeci čitanje knjiga koje će otrovati njihove duše i srca.

NAŠI NADOBUDNI UČENICI(CE) svih škola su bili pozvani da gledaju „kulturni“ film „*Congorilla*“. Pitanje i roditelje i sve nastavnike: Da li je pedagoško i odgojno dovesti mladež da gledaju nečedne divlje plesove i gole crkinje? Pa se onda tužimo da čednost iščezava iz srca mladeži, i da cinička golotinja obuhvata maha. Kako se sije tako se i žanje!

NAREDBOM MINISTARSTVA PRO-SVJETE od 30 IX. o. g. ponovno je određeno da se nauka o vjeri u osno-vnim školama održi 2 sata tjedno.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

KUĆA
UTEM
GOD.
1867

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH
SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izrada svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.

† Krsto Krstić

Učitelj Krsto Krstić preminuo je 20./10. u Zagrebu. Njegovo ispačeno tijelo počiva na Mirogoju. Neumoljiva smrt pokosila je još jednog uzornog katolika, dobrog rodoljuba vrijednog učitelja, čestitog muža i poštenog oca.

Arbanas rodom, no po krvi i osjećaju Hrvat, dizao je, već kao đak, vi soko hrvatski barjak i s njim u ruci krčio put svijesti i narodnoj slobodi. Bio je blag, ali, i odvažan borac za svoje narodne i vjerske svetinje.

Još u mladosti poznao je, dobri Krsto, dijamantni karakter don Iva Prodana i postao suradnik njegove „Hrvatske Krune“. Prodan mu je bio uzor i kao katolik. Krsto se ne stidi svojih katoličkih načela, već bezobzirno vrši sve katoličke dužnosti. Dnevno prisustvuje sv. Misi, često prima sv. pričest i prisustvuje vjerskim obredima. Sa svećenikom je uvijek u najboljim odnosima te složno rade na pročišćenju mjesta u kojemu služe. Eno ga na Lunu, gdje uz svoju učiteljsku službu upućuje onaj dobri narod: kako će obrađivati zemlju, gojiti voćke i timariti stoku. Narod ga ne će tako brzo zaboraviti! Pred pet godina dođe k njemu jedan vojnici, rodom iz Lusa, i

upita me za Krstića. Kako ga ti poznaš? Upitam ga A on: „Otac mi je mnogo o njem govorio; bio mu je učitelj pa mu je preporučio da ga posjetim i pozdravim. Svi ga kod nas spominju i mole za nj Boga“. Prođete li Ugljanom, Kukuljicom, Otokom, Sinjem, zastavljaju vas i pitaju za učitelja Krstića. Pa kako i nebi! Svojim znanjem, i neumornim radom svakomu je omilio, svakoga odužio. Radi na prosvjetnom polju, vodi zadrugu, izbavlja narod iz bijede — iz libvarskih pandža.

Ko ga u Šibeniku nije poznao? Ta od 1921., kad je po rapalskom ugovoru Zadar s Arbanasima bio otrgnut od narodnog tijela, služio Krsto u Šibeniku. Neumorno radi, u školi i izvan nje. Istrošen je: srce mu počelo klonuti. Drugovi ga svjetuju neka pita bolesnički dopust, ali on napred radi govoreći: „Ja uživam u školi, teško mi je bez djece“. Njegovi su učenici uživali, kad bi im onako lijepo i živo pripovijedao kako je to on, naš Krsto, znao. Što da se reče o Krstiću kao ocu i mužu? Nema riječi kojima bi se to moglo opisati, kao što nije bilo napora, koje on nebi bio syla da pomaže i obezbijedi svoju obitelj.

Pišući iz Zagreba jednom svom prijatelju, govoreći o djeci kaže: „A upisati se moraju, jer ja nebih preživio, kad bi mi djeca morala zbog ne

koliko stotina dinara prekinuti nauke“.

Mili Krsto! kad si ovo pisao, sigurno nijesi mislio da je tako blizu kraj tvojim patnjama, da ćeš tako brzo ostaviti svoju dječicu, svoju ljubeznu drugaricu, svoje drugove i prijatelje. Kao što si pisao, prepuna je bila čaša, pa je Svevišnji htio da te riješi patnja: pozvao Te je da primiš plaću u lijepom raju. Tvoja dječica, ponos tvoj, tvoji drugovi i prijatelji još bi te trebali, ali ti nas ostavi. Ne nijesi nas ostavio! I ako te ne vidimo tjelesnim očima, ti si s nama, ti bdi još nad svojom dječicom i Svemogućći će dati da bude dostojni tebe, patnika-mučenika. Krsto, duša ti se raja uživala!

Kolega

Odgovor prof. Babiću iz Siska

Na kongresu jugoslav. prof. dr. štva u Zagrebu predlagao je prof. Babić da se u srednjim školama, — čini se i iz svih škola — izbaci vjeronauk. Pravoslavni svećenik Bogičević ovako mu je odgovorio:

„Nije ovo prvput, da se na profesorskim skupštinama ustaje protiv nezaštićene nauke o vjeri; ona zauzima najskromnije mjesto u rasporedu sati srednjih škola.“

Borba neke gospode profesora, da se nauka o vjeri, koja je glavni činilac u odgoju, izbaci iz srednje škole,

a i nižeg puka, presušuju vrela fizičkog života i pada čudoređe i idealizam. A to je ono što narode jača i diže! Supruzi koji su se pođali ovoj opasnosti, obično su nesretci, jer ih Božja kazna stizava već i na ovom svijetu.

Spomenuo sam fizička zla i bolesti s kojima priroda kažnjava prekršitelje svojih zakona. Ali taj grijeh vodi obično i do nesloge, nemira, preljube i rastave braka. Ljudski zakoni su nemoćni, da spriječe i izlječe bijelu kugu, jer se ova drama odigrava u tišini bračne sobe i u skrovištu savjesti. Zato jedini glas koji može doprijeti do njih riječ je svećenika u ispovijedi i na propovijedanicima koja oživljuje ljubav i strah Božji. Neka se obitelji povrate vjeru i Bogu, i ovo će pitanje biti riješeno. Božje kazne se ispunjuju i na ovom svijetu. Često puta radi tog zločina izgubi muž ženu koju upravo obožava. Tako ta zvjer-majka izgubi svoj tjelesni život, jer ga je oduzela svomu

djetetu. Muž radi svoje putare sebičnosti izgubi suprugu, koju je ipak volio i u koju je bio postavio sve nade i sreću A duša? O njoj mnogi ne vode računa. Stidljivost zatvara usta mnogim ovakvim ženama, i umiru bez ispovijedi...

Pravedna kazna Božja se nerijetko obistinila tako, da smrtna kosa najradije prekida život djetetu ovih grijesnih roditelja. Luda je nada, da se mogu nekažnjeno kršiti Božji i prirodni zakoni.

Tko hoće biti odani sin Crkve mora se pokoravati njezinim zapovijedima. Ako prilike zabijevaju da se sa ženom postupa kao sa sestrom, a ti onda i živi tako. Zato tvoja ljubav prema njoj ne smije biti manja. Ali budi razborit i odaleči sva ona uzbuđenja, kojima bi ti se bilo kasnije teško odprijeti. Jakost i sredstva dat će ti Bog.

Dotakao sam se danas ovog teškog i delikatnog pitanja, koje nije

indiferentno ni za naš grad. Neka Vas Božja milost očuva od ovog zla. Svim silama, zajedno s katol. Crkvom, pobijajte krije pojmove o bračnom životu. Neka se čuje vaša muževna riječ u obrani vjere, čudoređa¹⁾, zdravlja, svetosti i prave sreće obitelji, pa i ljubavi prema svom hrvatskom narodu, jer je *bijela kuga* neprijateljica narodnog i vjerskog dobra. Živimo za dušu, uvjerimo sebe i druge, da je zemaljski život samo put u vječnost koja nas čeka prema našim djelima.

¹⁾ Danas mnogi zagovacaju seksualnu poduku mladeži, da je se, tobože, spasi od nekih pogibelji. Ova poduka, pogotovo ako je zajednička, uvijek je više štetna nego li korisna. Nije mnogo, da je u Njemačkoj od 750 ilcejka stotna „očekivala dijete“, a 45%, premda su im bila poznata preservativna sredstva, bavovalo je na veneričnim bolestima. Ne cvatu čudoredne ruže ni na universi ni po našim srednjim školama, pogotovo u onima koje su mješovite. (Svršetak.)

Pošaljite pretplatu!

nije na svome mjestu. Danas, kada grubi materijalizam ubija u nama onaj plemeniti dio ljudskog bića i stvara od čovjeka krvožednu bezosjećajnu bestiju, baš je najpotrebnije, da se u srednjoj školi kod naše omladine u što većoj mjeri razvije religijski osjećaj. Nauka o vjeri stvara nas svakim danom bolje i vodi nas do savršenstva — do slike i oblića Božjeg. Zar neko može prigovoriti tome, što naša nauka o vjeri, ljubavi i nadi hoće od mališana da stvori savršenstvo Božanskog ideala.

Smisao života u ovoj „dolini plača“ jedino nam može pokazati Sveto Eyangelje. Crna misao o samoubijstvu, koja se sada tako često javlja kod naše omladine, jedino se može iz duše iščupati istinskom vjerom. Ako ugasi-mo i posljednji plamićak vjere u srcu djeteta, onda smo širom otvorili vrata svima porocima, onda smo obezdušili našu omladinu. Kome su potrebni duševni bogalji?

Konkordati

Dne 7. VII. o. g. zaključen je i potpisan ugovor — konkordat između sv. Stolice i njemačke države, u kojem se Crkvi dozvoljava potpuna sloboda katoličkih prosvjetno-odgojnik društava. Još i više: dozvoljava se potpuna sloboda i posve profesionalnim kat. u-druženjima, uz uslov, da se klone svake politike, što Crkva i sama traži od kat. društava. — Tako je isto na duhovski ponedjeljak o. g. sklopljen konkordat među sv. Stolicom i Austrijom. Tako rađe mudri državnici. Mjesto da pokušavaju stvoriti neku državnu crkvu i državnu vjeru, oni se pomiruju s Crkvom, jer znadu da Crkva i njezini vjernici nisu nikada zapreka opravdanim nacionalnim težnjama, već da će dobri katolici, ako im se dopusti sloboda rada, biti najbolji državljani. Sada će se Austrija urediti korporativno po načelima papine enciklike „Quadragesimo Anno“.

Obskrbite svoje dijete za početak školske godine sa dobrom jakom i jeftinom

„PEKO“ cipelom

Svako dijete dobije mali poklon.

ŠIBENIK

SPLIT

Kralja Tomislava

Marulićeva 7.

Iz katoličkoga Šibenika

URSS je povukao svoju listu, crvenu, jer se je desetak njihovih kandidata zadnji čas povuklo sa liste. Tako ostaju samo dvije liste: modra i bijela. Radnici(ce)! glasujte svi za modru listu.

NA BLAGDAN KRISTA KRALJA bio je ujutro svečani pontifikal, a uvečer pontifikalni blagoslov s homilijom u katedrali sv. Jakova. Preuzv. biskup dr Mileta je u svojoj homiliji prikazao, kako treba da vršimo sve zakone Krista Kralja. — U crkvi sv. Dominika katoličke su organizacije imale zajedničku sv. Misu i propovijed o „Katol. Akciji“. Poslije podne je održan svešani sastanak u „Kat. Domu“.

NA MRTVI DAN je preuzv. biskup održao pontifikal s odrješenjem u bazilici sv. Jakova. U petak na groblju, u crkvi sv. Ane pontifikalne zadušnice za sve šibenske pokojnike, dok u subotu su bile zadušnice u katedrali za pokojne biskupe, kanonike i svećenike stolne crkve.

SVETKOVINA SV. MARTINA. U subotu 11 o. mj. slavi Crkva god sv. Martina. Kako je kapela našeg sjemeništa posvećena tomu svecu, biće u njoj u petak navečer večernjice, a na sam god, rano ujutro, pjevane lekcije i sv. Misa. Poslije podne blagoslov sa Presvetim.

DVADES ETIPETGODIŠNJA MISNIŠTVA O. Pavla Silova, župnika u Varošu. Na 1. XI. O. Pavao proslavio je svoju dvadeset i pet godišnjicu tiho, u krugu svoje rodbine i redovničke braće, u crkvi sv. Lovre. Pjevao je sv. Misu u 9 sati na kojoj je asistirao Mnogopošt. o. Provincijal Cikojević. Sv. Misu je prikazao na istom oltaru gdje i prv. Tom prigodom je mješoviti zbor Gospe od Mlosti otpjevao misu od dr Chlondwaskoga. Brojnim čestitkama pridružuje se i uredništvo. Bilo na spas njegove duše i na korist povjerenog mu stada!

RODITELJI, PAZITE NA ŠTIVO SVOJE DJECE! U rukama nekih đaka vidjeli smo u zadnje vrijeme knjige „Fra Brna Bakonja“ i „Bijednike“. Upozorujemo roditelje da je Matavuljev roman: Fra Brne Bakonja, gadoñ parfet, u kojemu se pisac ruga i blati zaslužne katoličke franjevece; a V. Hugo-a: Bijednici, prevod su francuskog romana „Les Misérables“, koje je djelo na Indexu, t. j. zabranjeno od Crkve još 20. VI. 1864. U tom djelu pisac postavlja najljepše osjećaje u duše najgorih ljudi, otpadaka društva. Ta je knjiga socijal komunistička epopeja u prozi; Glorifikacije je osuđenog robijaša, pale djevojke i revolucije: Roditelji, otvorite oči, i nemojte dozvoliti svojoj djeci čitanje knjiga koje će otrovati njihove duše i srca. Preporučamo da Vaša djeca traže zgodnu lektiru u knjižnici „Pavlinović“.

„CONGORILLA“ to je naslov filma koji se prikazivao u Šibeniku. U njemu je bilo više prizora s nečednim divljim plesovima i golim crkinjama. Neki kažu da je to „kulturni film“!

NAREDBOM MINISTARSTVA PROSVJETE od 30 IX. o. g. ponovno je određeno da se nauka o vjeri u osnovnim školama održi 2 sata tjedno.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

KUCA UTEM GOD. 1861

ZDRAVSTENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH
SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izrada svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.